

“Vivim un veritable desastre”

L'actor i escriptor anglès Michael Palin ens parla de la comèdia en temps de crisi i dels acudits sobre al-Qaida.

Michael Palin, de 66 anys, es va fer famós quan formava part del grup d'humoristes britànic Monty Python (*La vida de Brian*). Des del 1998 es dedica a rodar documentals de viatges per a la cadena BBC. La seua darrera publicació és *New Europa* ('La nova Europa').

—Els temps de crisi són bons per als còmics?

—Ja ho crec! La veritat és que m'haurien d'augmentar força el lloguer de l'oficina que tinc a Londres, al barri de Covent Garden. Però el llogater està content de tenir-m'hi a mi i no pas un banquer inversor.

—Als anys 70, quan celebràveu el vostre primer gran èxit, als inicis dels Monty Python, l'economia de la Gran Bretanya també va caure en picat.

—Sí, però no va ser culpa nostra.

—Potser, més aviat, al contrari: la

crisi va fer possible el vostre humor anàrquic. I ara...

—Ara es torna a repetir la història. Avui dia la tendresa no és gaire sol·licitada. La comèdia, en canvi, floreix en temps de necessitat.

—En aquella època es tallava constantment el subministrament elèctric a tot Anglaterra. Alguns dels episodis de la vostra sèrie *Monty Python's Flying Circus* ('El circ ambulat de Monty Python') van sofrir aquestes apagades.

—Així va nàixer, recordem-ho, l'*humor negre*. Parlant seriosament, els Monty Python, a l'inici, vam reaccionar arran d'una altra crisi: el final de l'imperi britànic. L'exèrcit, l'església i les institucions polítiques, que tenien el país paralitzat, van perdre ràpidament el prestigi. Els Monty Python formaven part de la colla d'irrespectuosos que va col·laborar a ridiculitzar el sistema establert.

—Ara el blanc perfecte per a la burla serien els bancs, però l'atreviment no sembla gens pràctic.

—Sí, la veritat és que vivim un veritable desastre, econòmic i moral, i, malgrat tot, no hi ha un sentiment de ràbia. Tothom se sent un poc responsable de la crisi. Érem conscients que ens aixecaven la camisa i fins i tot n'estàvem agraïts, mentre els preus del mercat immobiliari continuaven pujant.

—En general, és més fàcil per als

britànics de suportar la crisi amb el vostre proverbial humor?

—Riure és catàrtic. Crec que és molt important de saber riure's d'un mateix i de la pròpia societat. I potser això ho fem més sovint els britànics que no pas uns altres.

—Per què?

—No estem tan familiaritzats amb la deferència, i els burletes no han estat mai perseguits de debò. Ens podem burlar amb relativa llibertat de nosaltres i del nostre govern. En canvi, a la Unió Soviètica, per exemple, hom acabava en un gulag, si se li acudia de fer broma de Stalin; i a Alemanya durant dotze anys hom havia d'anar amb cura de no riure's de Hitler. Crec que això marca molt. A Anglaterra, a tot estirar, et podem fer fora d'un local, per desvergonyit.

—Aleshores, a la Gran Bretanya l'humor té un bon estat de salut.

—Malauradament, ens han fet perdre la nostra actitud despreocupada.

—Què voleu dir?

—Parle del terrorisme islàmic. No conec gaire gent que faça acudits sobre al-Qaida. Tenen por.

—Els Monty Python de segur que n'hauríeu escrit algun esquetx.

—Si els Python ens ajuntàrem, segurament tindríem idees per a fer un xou. Potser un talibà com a concursant de *Qui vol ser milionari?* o una obra d'al-Qaida, *Per les coves del món*.

—I per què no en feu un?

Cines Babel
Cines Albatros

CINES Babel
Vicente Sancho Tello, 10. - València

de Michael Winterbottom

Génova

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS :
4,50€ de dilluns a dijous i 5,80€ divendres, dissabte i diumenge. Vespra de festius i festius.
(Cal acompanyar el justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
5,50€ de dilluns a dijous
excepte vespra de festiu i festius.

—Bé, llavors de seguida hi hauria un debat com el que van suscitar les caricatures de Mahoma a Dinamarca. Avui dia el discurs considerat políticament correcte ens té acovardits. I no parle tan sols del terrorisme. De vegades, em fa l'efecte que no es pot fer cap acudit sense haver-ne llegit la lletra menuda. Però l'humor no funciona així, és espontani. Les rialles es regeixen pel principi del lliure albir. Espere que no canvie.

—Per al vostre últim llibre, *New*

Europe, heu viatjat per tots els països de l'est d'Europa. Us reconeixen a tot arreu com a anglès?

—Bé, si més no, mai no m'han confós ni amb un finès ni amb un alemany.

—En què us considereu típicament anglès?

—Els anglesos ens disculpen d'una manera obsessiva i jo dic "em sap greu" contínuament. Anglaterra és l'únic país del món on demanes disculpes si et trepitgen al metro.

—És una forma especial d'ironia? O feu autocrítica?

—Com podria expressar-ho per no sonar pretensions? Crec que forma part de les nostres formes. Vivim en una illa densament poblada. Hom ha de ser tan tolerant com siga possible i al mateix temps mirar de mantenir el seu espai. No sé explicar-ho millor. Em sap greu.

Martin Wolf

Traducció de Sara Roca

**PUBLICACIONS
CCCB**

ÚLTIMES NOVETATS DE LA COL·LECCIÓ BREUS

Una col·lecció que recull les conferències més destacades del CCCB

Eric Hobsbawm conversa amb **Donald Sassoon** *El sentit d'Europa*

Tzvetan Todorov *Sobre la tortura*

Peter Hall *La civilització urbana europea en un món virtual*

Ivan Klima *Sobre la propaganda*

Bronislaw Geremek *L'Europa del futur*

A la venda a la Llibreria Laie del CCCB i a la Llibreria de la Diputació de Barcelona.
Preu: 6€. Altres títols de la col·lecció a www.cccb.org

CCCB Montalegre, 5 • 08001 Barcelona
Tel. 933 064 100 • www.cccb.org